

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Sladkého a soudců JUDr. Jana Zavřela a JUDr. Petry Flídrové, v právní věci

žalobkyně: **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**,
IČ: 69797111, se sídlem Praha, Rašínovo nábřeží 319/425
Územní pracoviště Brno, Příkop 11

proti
žalované: **K. Ch.**, nar. XXXX,
bytem XXXX, XXXX,
zastoupené Mgr. Tomášem Fabíkem,
advokátem v Brně, Dvořákova 635/4

o žalobě na obnovu dědického řízení po L. J., nar. XXXX, naposledy bytem XXXX, zemřelém XXXX,

o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 2.3.2020, č.j. 21 D 1930/2013-128,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje** .

Odůvodnění:

1. Usnesením, které bylo napadeno odvoláním, soud prvního stupně povolil obnovu řízení vedeného u Okresního soudu Brno-venkov pod sp.zn. 21 D 1930/2013 (dědické řízení po L. J., nar. XXXX, posledně bytem XXXX, zemřelém XXXX).
2. Žalovaná s tímto usnesením nesouhlasí a namítá, že soud prvního stupně se nijak nevypořádal s její námitkou, jako závětní dědičky, že ve věci bylo rozhodnuto dohodou dědiců, nikoliv autoritativním rozhodnutím soudu a Česká republika není oprávněna tuto dohodu zpochybňovat. Dále namítá, že důvodem pro povolení obnovy řízení nemohou být skutečnosti, které nastaly až po skončení původního řízení, nýbrž jen skutečnosti, které tu byly už předtím, jak je uvedeno v ustanovení § 228 odstavec 1 o.s.ř. a jak uvádí i rozhodnutí sp.zn. 22 Cdo 2347/2003. Důvodem pro obnovu řízení není ani rozhodnutí soudu, jež bylo vydáno po skončení původního řízení, viz rozhodnutí 32 Cdo 540/2011. Česká republika byla přítomna u dědických jednání, kde jí byly známy veškeré skutečnosti, kdy namísto toho, aby nabytí dědictví žalovanou rozporovala, uzavřela 14.10.2014 se žalovanou dohodu o vypořádání dědictví. Žalovaná dále poukázala na to, že v rámci trestního řízení byla zavázána uhradit žalobkyni peněžní částku rovnající se hodnotě nemovitosti, kterou zdědila v rámci dědického řízení. V roce 2019 byla mezi žalobkyní a žalovanou uzavřena dohoda o splátkách tohoto dluhu. Obnova řízení by tak mohla vést ke vzniku bezdůvodného obohacení na straně České republiky a soud by proto již v této fázi rozhodování o povolení obnovy

měl uvážit, kam rozhodnutí o povolení obnovy řízení směřuje. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že se obnova řízení nepovoluje.

3. Žalobkyně ve svém vyjádření k podanému odvolání uvádí, že byly splněny podmínky pro nařízení obnovy řízení, když po pravomocném skončení řízení vyšla najevo nová skutečnost, existující již v době původního řízení, kterou však žalobkyně bez své viny nemohla použít, neboť o ní nevěděla, a tato skutečnost může pro žalobkyni přivodit příznivější rozhodnutí v dědickém řízení po zůstaviteli. V průběhu dědického řízení po zůstaviteli L. J. nebylo zjištěno, že by žalované nesvědčilo dědické právo, ať už z důvodu, že by na straně žalované byla dána dědická nezpůsobilost, nebo že by závěť zůstavitele byla neplatným právním úkonem. Za stavu, kdy soud, resp. soudní komisař, učinil závěr o tom, komu svědčí dědické právo po zůstaviteli, byli účastníci řízení poučeni o možnosti uzavření dohody o vypořádání dědictví. K uzavření dohody by Česká republika samozřejmě nepřistoupila, pokud by věděla, že se žalovaná dopustila vůči zůstaviteli úmyslného trestného činu podvodu, navíc právě v souvislosti se sepisem závěti zůstavitele. Není tedy pravdivé tvrzení žalované, že České republice, která byla přítomna u dědických jednání, byly známy veškeré skutečnosti. Soud prvního stupně správně poukázal na to, že až po pravomocném skončení dědického řízení vyšla najevo nová skutečnost, že již před smrtí zůstavitele se žalovaná dopustila úmyslného trestného činu vůči zůstaviteli. Vyšla tedy najevo nová skutečnost - spáchání úmyslného trestného činu podvodu žalovanou, která v době původního dědického řízení objektivně existovala, žalobkyně jí však nemohla bez své viny v původním řízení použít. Závěrem navrhuje, aby napadené usnesení bylo jako věcně správné potvrzeno.
4. Krajský soud v Brně, jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. – občanského soudního řádu, dále jen „o.s.ř.“), po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou – účastníkem řízení (§ 201 o.s.ř.), v zákonem stanovené lhůtě (§ 204 odst. 1 o.s.ř.) a směřuje proti usnesení, proti němuž je odvolání přípustné (§ 202 o.s.ř. a contrario), přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo.
5. Žalobou na obnovu řízení účastník může napadnout pravomocně rozsudek nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé: a/ jsou-li tu skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy, které bez své viny nemohl použít v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci; b/ lze-li provést důkazy, které nemohly být provedeny v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci (§ 228 odstavec 1 o.s.ř.).
6. Žalobu na obnovu řízení soud usnesením buď zamítne nebo povolí obnovu řízení (§ 235e odstavec 1 o.s.ř.).
7. V projednávané věci podala žalobkyně dne 7.11.2017 žalobu na obnovu řízení po zůstaviteli L.J., vedeného u Okresního soudu Brno-venkov pod sp.zn. 21 D 1930/2013.
8. Soud prvního stupně správně dovodil, že žaloba na obnovu řízení byla podána včas, ve lhůtách uvedených v § 233 o.s.ř. Rovněž tak správně dospěl k závěru, že se objevily nové skutečnosti, které žalobkyně bez své viny nemohla použít v původním řízení před soudem prvního stupně, které mohou pro žalobkyni přivodit příznivější rozhodnutí ve věci. Odvolací soud v tomto rozsahu odkazuje na odůvodnění usnesení soudu prvního stupně.
9. K námitce žalované, že důvodem pro povolení obnovy nemohou být skutečnosti resp. rozhodnutí, jež nastaly až po právní moci skončení předmětného řízení, je třeba uvést následující: jak vyplývá z rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 17.10.2017, sp.zn. 14 T 114/2016 žalovaná K. Ch. byla odsouzena k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem mimo jiné za to, že se dopustila trestného činu podvodu dle § 209 odstavec 1 a 4 písm. d/ tr. zákoníku vůči zůstaviteli L. J., když tuto osobu uvedla v omyl a přiměla ji k sepsání závěti 24.10.2013, v níž L.J. odkázal žalované

nemovitosti v k.ú. XXXX. Odvolání žalované proti uvedenému rozsudku bylo zamítnuto Krajským soudem v Brně usnesením z 30.5.2018, čj. 5 To 53/2018 – 3732. Soud rozhodující o obnově řízení je shora uvedeným rozsudkem vázán (§ 135 odstavec 1 o.s.ř.). Z uvedeného rozsudku pak jednoznačně vyplývá, že žalovaná se úmyslného trestného činu podvodu dopustila ještě za života zůstavitele L.J., čímž se žalovaná stala dědicky nezpůsobilou ve smyslu ustanovení § 469 zákona č. 40/1964 Sb. (s přihlédnutím k ustanovení § 3069 zákona č. 89/2012 Sb. – občanského zákoníku, dle něhož se při dědění použije právo platné v den smrti zůstavitele). Bylo tedy prokázáno, že až po pravomocném skončení dědického řízení vyšla najevo skutečnost, že se žalovaná dopustila úmyslného trestného činu vůči zůstaviteli, přičemž pro posouzení oprávněnosti žaloby na obnovu řízení je bez významu, že k odsouzení žalované došlo až po smrti zůstavitele.

10. Pokud žalovaná namítá, že nelze podat žalobu na obnovu řízení v případě, že dědické řízení skončilo dohodou, je třeba uvést, že v řízení o dědictví po L.J. sice žalovaná s ČR-Úřadem pro zastupování ve věcech majetkových uzavřela dohodu o vypořádání dědictví, avšak podstatné je následné rozhodnutí Okresního soudu Brno-venkov (soudního komisaře), kterým byla dohoda schválena. Dědictví se nenabývá již samotným uzavřením dohody, ale teprve právní mocí rozhodnutí soudu o schválení dohody o vypořádání dědictví, s účinky ke dni úmrtí zůstavitele.
11. Konečně pokud žalovaná namítá, že v rámci trestního řízení jí byla uložena též povinnost uhradit na náhradu škody poškozené České republice – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2 částku 756.191 Kč, která má odpovídat ceně nemovitostí v k.ú. XXXX, které původně ona zdědila jako závětní dědička, takže na straně České republiky by došlo k bezdůvodnému obohacení, pokud by dostala jako náhradu škody zaplacenou uvedenou částku a navíc v obnoveném dědickém řízení získala nemovitosti zůstavitele, jedná se sice o problém, který bude třeba v budoucnosti vyřešit, avšak v rámci tohoto řízení o povolení obnovy řízení se nelze touto otázkou zabývat.
12. Odvolací soud proto z uvedených důvodů usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil (§ 219 o.s.ř.).
13. V novém rozhodnutí o věci rozhodne soud i o náhradě nákladů původního řízení, řízení o žalobě (§ 235i odstavec 1 věta před středníkem o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu, prostřednictvím Okresního soudu Brno-venkov, za splnění podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

Brno 3. září 2020

JUDr. Petr Sladký, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje : Jarmila Vilkusová